

LAB-proat (30)

Augustus 2002

Wetenschap.

Het nadeel van het schrijven van 'Lab-proatjes', is dat je soms door anderen wordt bekeken als een wandelende encyclopedie. Nou dat valt erg tegen. Toen ik een paar dagen geleden het meetpaneel binnenkwam werd ik geconfronteerd met de vraag of aardgas zwaarder of lichter was dan lucht. Na wat stamelen zei ik 'het niet te weten'. De vraagstellers, Henk en Jack, moesten moeite doen om hun minachting te verbergen: "Nou wij dachten dat jij dat wel zou weten". Dat valt dus erg tegen. Voordat een stukje in Glashelder klaar is, heb ik heel wat nazoekwerk verricht om alle beweringen te controleren. Kijk, ik heb altijd wel ideeën en inspiratie voor een stukje, maar voordat je iets schrijft, moet je wel zeker weten dat het geen onzin is. Mijn parate kennis is beperkt. Ik weet niet alles. Ik ben geen wetenschapper, ik heb geen titel, ik ben geen drs., dr. of ir. Volgens 'Van Dale groot Woordenboek' is wetenschap: "het weten, de kennis" en een wetenschapper 'beoefent' dit. Nu ik dit opschrijf, besef ik ineens dat ook de wetenschappers in ons bedrijf niet alles weten. En dat weet ik wel! In de 23 jaar dat ik op het laboratorium werk, komen er elke dag wetenschappers binnen om mij iets te vragen. Wetenschappers weten dus ook niet alles, ondanks hun universitaire opleiding en 'black belts'. Een hoogleraar zei eens (en die zou het kunnen weten): "Wanneer de kennis toeneemt, wordt de mens dommer. Het is maar hoe je het bekijkt, maar hoe verder je het bos ingaat, hoe meer bomen je tegenkomt". Dat wordt in een glasfabriek elke dag bevestigd. Hoe vaak zijn we niet enthousiast aan een nieuw glas begonnen om er later achter te komen dat het toch anders liep dan wij dachten. Uiteindelijk bereiken we wel ons doel, maar dat gaat niet zonder slag of stoot en vaak moeten we vooringenomen meningen drastisch herzien, alle wetenschap te spijt. Wat een geneuzel zullen sommigen denken. Waarom geen 'normaal' stukje. Omdat ik eigenlijk geen zin had om vlak voor mijn vakantie nog een stukje te schrijven, maar Henk en Jack hebben me geprikkeld om vlak voor mijn vakantie nog even snel dit stukje te schrijven, want als jullie dit lezen hoop ik op het terras van een taveerne in de haven van Mólivos op het Griekse eiland Lésbos te zitten. Er schijnt op Lésbos heerlijke Ouzo (Varvangianni) gemaakt te worden, er groeien tien miljoen olijfbomen waarvan sommigen meer dan 500 jaar oud. Het landschap is afwisselend, met bergen, dennenbossen, graanvelden, zoutpannen, mooie stranden en een bijna-woestijn. De temperatuur moet er nog 26 graden zijn, het zeewater 23 graden. Er valt in september maar één dag regen. En ach, wat is wetenschap. Er zijn momenten in het leven dat kennis er allemaal niet meer toe doet. Wat kan het je dan nog schelen of 'Amber' of 'NC-fine' nu wel of niet lukt..... Maar over een paar weken als ik weer voet op Nederlandse bodem zet, weet ik dat het filosofisch prietpraat is. Natúúrlijk gaat Amber en NC-fine lukken, al zou het alleen maar zijn dat ik volgend jaar graag wéér op vakantie wil.

p.s. 'Gronings' aardgas is een mengsel van 81% CH₄ (methaan) en 3% C₂H₆ (ethaan) en 15% N₂ (stikstof) en is lichter dan lucht (relatieve dampdichtheid 0,6)